

LA QÜESTIÓ RELIGIOSA

Jo no em refereixo a les dues primeres, em refereixo a això que anomenen problema religiós. La premissa d'aquest problema, avui polític, la formulo jo d'aquesta manera: *Espanya ha deixat de ser catòlica*; el problema polític consegüent és organitzar l'Estat en una forma tal que quedi adequat a aquesta fase nova i històrica del poble espanyol.

Jo no puc admetre, senyors diputats, que a això se l'anomeni problema religiós. L'autèntic problema religiós no pot excedir dels límits de la consciència personal, perquè és a la consciència personal on es formula i es respon la pregunta sobre el misteri del nostre destí. Aquest és un problema polític, de constitució de l'Estat, i és ara precisament quan aquest problema perd fins i tot les semblances de religió, de religiositat, perquè el nostre Estat, a diferència de l'Estat antic, que prenia damunt d'ell la tutela de les consciències i donava mitjans d'impulsar les ànimes, fins i tot contra la seva voluntat, pel camí de la seva salvació, exclou qualsevol preocupació ultraterrenal i qualsevol cura de la fidelitat, i pren a l'Església aquell famós braç secular que tants i tan grans serveis li va prestar. Es tracta simplement d'organitzar l'Estat espanyol d'acord amb les premisses que ara mateix acabo d'establir.

Discurs d'Azaña al Congrés dels Diputats el 1931.
[Traduït del castellà]

- **Com argumenta Azaña la frase en cursiva?**

